

Sygn. I C 171/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017r..

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Piotr Pancer

Protokolant: Jolanta Rutkowska

na posiedzeniu jawnym- rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko M. C.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami postępowania obciąża powoda, uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 171/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanych M. C. i A. Z. solidarnie kwoty 2.696,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi :

- od kwoty 2.485,00 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;

- 211,89 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;

oraz zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda powyższych kwot wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu (...) r. zawarł z pozwaną M. C. umowę sprzedaży energii elektrycznej, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usługi przemysłowej na potrzeby pozwanej do mieszkania mieszczącego się przy ul. (...) w S.. Z w/w mieszkania korzysta pozwany A. Z.. W dniu (...) r. pracownicy powoda przeprowadzili kontrolę mającą na celu sprawozdanie poboru energii elektrycznej w mieszkaniu pozwanego. Zgodnie z protokołem stwierdzono uszkodzony drut przy plombie legalizacyjnej. Uszkodzenia te umożliwiły ingerencje w układ pomiarowo – rozliczeniowy mający wpływ na zafałszowanie wskazań tego układu. Następnie kierując się dyspozycją art. 57 ustawy Prawo energetyczne powód z tytułu nielegalnego poboru energii przez pozwaną wystawił dwie noty obciążeniowe na kwoty 2.485,00 zł i 211,89 zł z terminem płatności do dnia (...) r. Pomimo wezwania do zapłaty tej należności, pozwana nie uiściła żądanej opłaty, dlatego powód wystąpił na drogę postępowania sądowego.

(pozew – k. 3-4v)

Nakazem zapłaty z dnia 11 marca 2015 roku w postępowaniu upominawczym Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym - k. 42)

W dniu 21 kwietnia 2015 r. pozwany A. Z. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

(sprzeciw od nakazu zapłaty A. Z. – k. 46-47v)

W dniu 28 marca 2015 r. pozwana M. C. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 11 marca 2015 r. zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwana w pierwszej kolejności podniosła zarzut przedwczesności żądania powoda. Następnie wskazała, że w(...) r. zamieniła ona mieszkanie z A. Z. przekazując mu licznik energii elektrycznej, który był oplombowany i zamknięty w szafce na klatce schodowej. Dalej pozwana podała, że od czasu zamiany mieszkania nie korzysta już ona z w/w licznika. W związku z czym obciążenie jej nakazem zapłaty uważa za bezpodstawne.

(sprzeciw od nakazu zapłaty M. C. k. 49-50v)

Postanowieniem z dnia 01 grudnia 2015 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na śmierć pozwanego A. Z..

(postanowienie z dnia 01 grudnia 2015 r. - k. 98)

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 r. Sąd podjął postępowanie w sprawie oraz umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego A. Z..

(postanowienie z dnia 24 marca 2017 r. k. 131-131v)

W dalszym toku postępowania strony nie zmieniły swoich stanowisk w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. (...) Spółka Akcyjna zakład (...) (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.) zawarł z pozwaną M. C. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...), której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usługi przesyłowej na potrzeby pozwanej do lokalu mieszkalnego mieszczącego się przy ul. (...) w S..

(dowód: umowa z dnia (...). k. 16)

W dniu (...) r. M. C. dokonała zamiany mieszkań z A. Z., w ten sposób, że uzyskała ona lokal (...) w S., natomiast A. Z. uzyskał lokal przy ul. (...). Pozwana dokonała w/w zamiany. Od 2002 r. pozwana M. C. nie korzystała z licznika przy ul. (...), opłacając licznik przypisany do mieszkania przy ul. (...) w S.. Za energię elektryczną rozliczała się tam za pomocą przedpłaty na kartę. A. Z. uiszczał natomiast wszelkie należności związane z poborem energii elektrycznej dostarczanej do zajmowanego przez niego lokalu przy ul. (...) w S..

(dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia (...) r. k. 144-146, skierowanie do zawarcia umowy k. 147, oświadczenie A. Z. z dnia (...) r. k. 148, zeznania pozwanej M. C. k. 166-167)

Na podstawie upoważnienia z dnia 13 czerwca 2012 r. , pracownicy (...) S.A. Oddział w G. W. G. i T. J. dokonali kontroli licznika energii elektrycznej nr (...) przypisanego do mieszkania przy ul. (...) w S.. W wyniku kontroli pracownicy powoda stwierdzili uszkodzony drut przy plombie legalizacyjnej. Uszkodzenia te umożliwiły ingerencje w układ pomiarowo – rozliczeniowy. W związku z powyższym licznik został zabezpieczony a następnie przekazany do ekspertyzy. Wykonana ekspertyza meterologiczno – diagnostyczna licznika energii elektrycznej nr (...) stwierdziła ingerencje w licznik, która umożliwiła zahamowanie pracy wirnika oraz zafałszowanie pomiarów.

(dowód: upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...) k. 20, protokół kontroli wraz z załącznikiem szczegółowym do protokołu nr (...) k. 21-23, protokół ekspertyzy nr (...) k. 24-29, zeznania świadka J. Ł. zapis płyta CD k. 152, zeznania świadka W. G. k. 165-166)

Powód na terenie swojej działalności wprowadził Taryfę Operatora Systemu Dystrybucyjnego Energii Elektrycznej. Taryfa ta została zatwierdzona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Zgodnie z punktem(...)Taryfy dla energii elektrycznej obowiązującej w dacie kontroli, za nielegalny pobór energii elektrycznej uważa się ingerencje w układ pomiarowo – rozliczeniowy mogącą mieć wpływ na zafalszowanie wyników tego układu.

(dowód: wyciąg z taryfy (...) k. 30-31)

W związku z powyższym powód w dniu (...) r. wystawił noty obciążeniowe nr (...) na kwotę 2.485,00 zł oraz nr (...) na kwotę 211,89 zł z terminem płatności do dnia 20 sierpnia 2012 r.

(dowód: nota obciążeniowa nr (...) k. 35, nota obciążeniowa (...) k. 36)

W efekcie wezwań pozwana skontaktowała się z powodem i w dniu (...)r. pozwana M. C. przekazała protokołem zdawczo -odbiorczym licznik A. Z. przypisany do mieszkania przy ul. (...) w S.. Załatwiając powyższą sprawę w oddziale powoda, pozwana nie została poinformowana o obowiązku zapłaty na rzecz powoda kwot wynikających z not obciążeniowych z dnia (...) r.

(dowód: umowa kompleksowa nr (...) z (...) r. k. 89-89v., protokół zdawczo – odbiorczy z dnia (...) r. k. 84, zeznania pozwanej M. C. k. 166-167)

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia (...) r. powód wezwał pozwaną M. C. do uiszczenia należności w wysokości 2.696,89 zł Pozwana nie wykonała jednak zobowiązania wobec powoda.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia (...) r. k. 37-38)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów m.in. w postaci umowy sprzedaży energii elektrycznej, upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli z załącznikami, protokołu ekspertyzy nr (...), not obciążeniowych, wezwania do zapłaty, protokołu – zdawczo odbiorczego, umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia (...)r., skierowania do zawarcia umowy, oświadczenia A. Z. z dnia (...) r. jak również zeznań świadków J. Ł., W. G. oraz zeznań pozwanej M. C. słuchanej w charakterze strony.

Sąd uznał za wiarygodne przedłożone przez obie strony dokumenty, ponieważ nie były one kwestionowane przez strony pod względem autentyczności i wiarygodności. Pozwana M. C. nie podważała przy tym wyników samej kontroli, wskazywała jedynie na fakt, iż w rzeczywistości od(...) r. nie zamieszkuje ona w lokalu przy ul. (...)

Co do okoliczności kontroli Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. Ł. i W. G. i na ich podstawie ustalił fakt dokonania kontroli przez pracowników powoda. Okoliczności te nie były kwestionowane przez stronę pozwaną i nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanej M. C. słuchanej w charakterze strony na zasadzie art. 303 i 304 k.p.c., które Sąd ocenił jako logiczne. Pozwana od początku sprawy konsekwentnie wskazywała, iż od (...) r. nie mieszka już w mieszkaniu przy ul. (...) w S. i nie korzysta z energii elektrycznej w w/w lokalu. Pozwana w sposób przekonujący wyjaśniła także motywy dokonanej zamiany mieszkań, nadto zeznania pozwanej znalazły potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania w postaci umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia (...) r., skierowania do zawarcia umowy raz oświadczenia A. Z. z dnia (...) r. Zeznania pozwanej nie były kwestionowane przez powoda w związku z czym Sąd nie widział podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

W ocenie Sądu powództwo jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 2.696,89 zł wraz z odsetkami z tytułu opłaty ustalonej wg Taryfy za nielegalny pobór energii elektrycznej przez pozwaną, którego okresu nie dało się ustalić.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.jedn. Dz.U. z 2006 roku, Nr 89, poz. 625 z późn. zm., cyt. dalej jako „Pr.energ.”), w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:

- 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo
- 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

W myśl art. 3 pkt 18) Pr.energ., nielegalne pobieranie paliw lub energii to pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

Sposób naliczenia opłat taryfowych w razie stwierdzenia nielegalnego poboru energii elektrycznej reguluje przepis § 44 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 roku w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz.U. z 2013, poz. 1200). Zgodnie z § 44 ust. 2 w/w Rozporządzenia, jeżeli energia elektryczna jest pobierana z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami, w przypadku:

- 1) udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca, oraz dwukrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej;
- 2) gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca, oraz dwukrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników

§ 44 ust. 3 w/w Rozporządzenia stanowi, iż opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oblicza się dla całego nieobjętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

W niniejszej sprawie powód wskazywał, iż nie można było ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, co miało wpływ na przyjętą podstawę prawną naliczenia opłaty i jej wysokość.

Dla wykazania zasadności żądania pozwu, powód powinien więc udowodnić, iż doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej przez pozwaną, że do tego nielegalnego poboru energii doszło z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy oraz że nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej. Na powódzie bowiem – zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu określoną w art. 6 k.c. – ciążył obowiązek wykazania okoliczności faktycznych, uzasadniających żądanie pozwu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz zeznań świadków Sąd doszedł do przekonania, iż o ile fakt naruszenia plomb na liczniku umieszczonym na klatce schodowej nie budzi w niniejszej sprawie wątpliwości, to wbrew art. 6 kc powód nie wykazał, że to pozwana dokonywała nielegalnego poboru energii. Już w treści samego uzasadnienia pozwu powód stwierdził, iż z mieszkania przy ul. (...) w S. korzystał A. Z.. Pozostałe dokumenty w sprawie chociażby w postaci umowy najmu czy oświadczenia A. Z. dodatkowo wykazały, iż pozwana w w/w lokalu mieszkalnym nie mieszka od marca (...) r. Również z protokołu kontroli oraz zeznań dokonującego kontroli świadka wynika, iż to A. Z. zajmował w chwili ujawnienia nieprawidłowości zabezpieczenia licznika przedmiotowe lokum. Od marca (...) roku pozwana nie jest również posiadaczem poddanego kontroli licznika, nie korzysta też z dostarczanego tą drogą prądu.. Zeznający w sprawie świadek J. Ł. wskazał ponadto, iż nie ma możliwości stwierdzenia czy nielegalny pobór energii miał miejsce przed marcem (...) r. Przy tym zaprzeczyła temu z całą stanowczością pozwana słuchana w charakterze strony. Sąd miał również na uwadze, iż powódka podpisując protokół zdawczo-odbiorczy spornego licznika w dniu (...)r. nie została w żaden sposób poinformowana, iż musi ona uiścić należności z tytułu nielegalnego poboru gazu na rzecz powoda.

O słuszności powództwa powoda nie może również świadczyć stanowisko wyrażone w treści pism procesowych, iż powódka winna zostać obciążona opłatą za nielegalny pobór gazu, bowiem to ona była stroną umowy, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usługi przesyłowej do lokalu mieszkalnego mieszczącego się przy ul. (...) w S.. W tym miejscu należy odwołać się do treści art. art. 60 k.c., który wskazuje, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Jeżeli zatem dla ważności czynności prawnej nie jest wymagana forma szczególna, oświadczenie woli może być wyrażone w każdy, obiektywnie zrozumiały sposób, a więc wyraźnie albo dorozumianie przez jakiekolwiek zachowanie się, które w okolicznościach towarzyszących wyraża w sposób dostatecznie zrozumiały wolę wywołania określonych skutków prawnych. Mówiąc innymi słowami zachowanie to musi w sposób obiektywnie dostatecznie wyraźny wskazywać na wolę rozwiązania umowy. W ocenie Sądu natomiast okoliczności sprawy, w tym przede wszystkim fakt wyprowadzenia się powódki z w/w lokalu mieszkalnego, późniejsze podpisanie protokołu zdawczo –odbiorczego pomiędzy pozwaną a A. Z., fakt płacenia rachunków przez A. Z., przyjmowania tych opłat przez powoda świadczy bowiem o fakcie, iż w przedmiotowej sprawie doszło do dorozumianego rozwiązania umowy przez pozwaną, a stroną tej umowy tak naprawdę jest, nieżyjący A. Z., uprzednio również pozwany w niniejszej sprawie

Reasumując zatem powyższe zważania, z uwagi na niewykazanie przesłanek uzasadniających żądanie pozwu na podstawie art. 57 ust. 1 Prawo energetyczne oraz wyżej wskazanych przepisów. – powództwo jako niezasadne – podlegało oddaleniu. Roszczenie powoda nie zasługiwało także na ochronę z uwagi na treść art. 5 kc. Obciążenie powódki za ewentualny nielegalny pobór energii elektrycznej dokonany przez osobę trzecią naruszałoby zasady współzycia społecznego i byłoby zbyt dużą sankcją za niedopatrzanie przez pozwaną formalności w postaci przepisania licznika sprzed 15 laty. Dlatego orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., uwzględniając ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na oddalenie powództwa w całości, powoda należało uznać za stronę przegrywającą proces i obciążyć kosztami procesu w tej sprawie. Koszty te zostały przez powoda uiszczone w całości.